

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΜΑΪΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ἡ βαρεῖα ἀσθένεια τοῦ Συντάκτου ἐστάθη ἡ αἰτία νὰ διακοπῇ ἀπὸ τῆς 5 τοῦ τρέχοντος ἡ ἐκδοσις τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, ἥτις ἤδη μὲ τὴν ἀνάρρωσίν του ἀρχίζει πάλιν νὰ ἐκδίδεται τακτικῶς.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἔφθασαν ἐνταῦθα ὡς διακόσιοι πενήκοντα Μετολογίται, οἱ μόνον ἀπὸ τοῦ κατοίκου τοῦ Μετολογίου, οἵτινες διεσώθησαν μὲ τὸ σπλῆν εἰς τὸ χέρι ἀπὸ τὴν καταστροφὴν του. Ἀπὸ τοὺς λοιποὺς μέρος γυναικοπαίδων καὶ γερόντων εἶχαν καταφύγει εἰς Κάλαμον, ὅπου ἡ φιλανθρωπία τοῦ ἔδωκεν ἀσφαλὲς ἄσυλον· οἱ δὲ ἄλλοι ἔγειναν ἐνδοξα θύματα τῆς ἐλευθερίας, ὑπερατιζόμενοι, εἰς τὸ διάστημα τῆς πολυχρονίου πολιορκίας, τὸν τόπον τῆς γενέσεώς των, ἢ ἐτάφησαν τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὑπὸ τὴν στάκην τῶν οἰκίων των. Ἐνας προαιρετικὸς ἔρανος, γενόμενος καὶ πρῶτον εἰς τὰς νήσους μας καὶ ἔδω, εἰς τὴν στιγμὴν τοῦ ἐρχομοῦ των, ἐχρησίμευσε, διὰ νὰ σκεπασθῇ ὁπωστὺν τὴν γύμνωσίν των, καὶ νὰ δώσῃ μικρὰν περίθαλψιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ πληγμένους. Ἡ Διοίκησις ἀφ' ἐτέρου μέρους ἔκαμεν ὅ,τι ἠδύνατο ὑπὲρ αὐτῶν.

Μεγά μέρος ἀπὸ αὐτοὺς ἀνεχώρησαν εἰς Κάλαμον, ὅπου σώζονται οἱ συγγενεῖς των· οἱ δὲ λοιποὶ κάμουν ἤδη μέρος τῆς φρουρᾶς τοῦ Ναυπλίου· τεσσαράκοντα δὲ περίπου κανονικοὶ, λείψανα τῶν κανονικῶν τοῦ Μετολογίου, διωρίσθησαν παρὰ τῆς Διοικήσεως τὴν 8 τοῦ τρέχοντος εἰς φρουρὰν τοῦ Μωσυρτζίου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ καπ. Μήτρου Δελιγεωργόπουλου, ὅστις ἀνέμαρτη φρουραρχὸς τοῦ αὐτοῦ φρουρίου, ὡν καὶ πρότερον ἀρχηγὸς τῶν κανονικῶν εἰς Μετολόγιον.

Τὴν 16 ὑπεδέχθημεν ἐνταῦθα, ὑπὸ τὸν κράτον τῶν κωνίων τοὺς στρατηγούς Νότην Μωσῆζαρη, Κίτζον Τσαδέλλαν, Γεώργιον Κίτζον, Διαμάντην Ζεζέαν, καὶ Γεώργιον Βαλτινὸν, καὶ ἄλλους ὀπλαρχηγούς τῆς δευτέρας τάξεως, ἐκ τῆς ἀθανάτου φρουρᾶς τοῦ Μετο-

λογίου. Ταυτοχρόνως ἐμῆκαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οἱ στρατηγοὶ Κώστας Μωσῆζαρης, Γεωργάκης Δζάκος, καὶ Γιώτης Νταγλῆς. Τὰ σώματα ὅλων αὐτῶν τῶν ὀπλαρχηγῶν, ἐκτὸς ὀλίγων στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, ἔμειναν ἔξω τοῦ Ἰσθμοῦ, ὅπου μένει ἀσθενὴν καὶ ὁ στρατηγὸς Δημήτριος Μακρὺς, ἀναλαμβάνοντες ἀπὸ τὰς πολυχρονίου ταλαιπωρίας τῆς πολιορκίας.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἔφθασε καὶ τὸ τακτικὸν ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα, συγκεείμενον ἀπὸ τὸ Α'. Γ. καὶ τέταρτον τάγμα, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Κ. Φαβιέρου, καὶ κατεσκήνωσεν εἰς Ἀρεῖαν. Τὴν 19 ἐκδόθηκε καὶ τὸ Β'. τάγμα εἰς Ἀρεῖαν καὶ ἐγένε γενικὴ ἐπιθεώρησις, παρόντων καὶ τινων Διοικητικῶν μελῶν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικ. Επιτροπῆς. Τὴν δὲ 20, ὁ συνταγματάρχης Φαβιέρος, ἀφήτας ἐνταῦθα δύο λόχους τὸν 4 ἐκ τοῦ Α'. καὶ τὸν 6 ἐκ τοῦ Γ. τάγματος, ἐκίνησε μὲ ὅλον τὸ ἐπίλοιπον τακτικὸν εἰς Μεθαινα.

— Ἐν σῶμα περίπου πεντακισχιλίων Δυτικοελλαδίων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατηγῶν Γ. Τζόγκα, Γ. Καραϊτκάκη, Γ. Ράγκου, Γ. Γιολδάση καὶ ἄλλων ὀπλαρχηγῶν, εὐρίσκεται εἰς Κιάδαρι. Ὁ Κιόνταχης ἐτόλμησε νὰ τοὺς ζητήσῃ τὰ ἄρματα καὶ τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸν σουλτάνον, ἀλλ' αὐτοὶ, ἀπορρίψαντες μὲ ἥρωϊκὴν ὑπερηφάνειαν τὰ τοιαῦτα προδλήματα, ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ πολεμήτουν, ἐὰν ὁ ἐχθρὸς ἐπῆγαιεν ἐναντίον των, ἢ νὰ καταιδῶντι νὰ στρατοπεδεύσουν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, ἐὰν αὐτὸς ἤθελε προχωρήσει πρὸς τὰ Σάκωνα ἢ τὰς Ἀθήνας.

— Τὴν 20. Ἀφ' οὗ ὁ Ἱμπραήμ-πατσας ἦλθεν εἰς Τριπολιτῆαν μὲ τὰ λείψανα τοῦ στρατεύματός του, μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας ἐπῆρεν ὅτα ζῶα καὶ τραφὰς εἶχε συνάξει εἰς τὴν ἀπὸ Πάτρης ἀδιάσπιν του, καὶ ἐν μακρῶν μέρει τοῦ στρατεύματος, καὶ διευθύνθη πρὸς τὰ κάττην τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου· ἀλλ' εὐρὼν ἀντίστασιν εἰς τὰ στενὰ τῶν Λαυραίων, τὰ ὅποια κρατεῖ ὁ στρατηγὸς Νικήτας Σταματελλόπουλος, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν 18 εἰς Τριπολιτῆαν· ἀφήτας δὲ τὰ ζῶα ἐπῆγε καὶ ἄλλο στρατεῖμα καὶ ἐκίνησε πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τῇ νύκτι τῆς 18 καὶ 19. Ὁ γε-

νικὸς ἀρχηγὸς Θ. Κολοκωτρίνης μετὰ τοῦ υἱοῦ του καπ. Γενναίου, καὶ μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Ἰωάννου Νοταρᾶ, Δ. Μελετεπούλου καὶ ἄλλων ὀπλαρχηγῶν Πελοποννησίων, ἐκίνησαν κατὰ πόδας ἢ νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τοῦ στρ. Νικήτα, ἢ νὰ κτυπήσωσι τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τὰ πίσθια.

Τὴν 21. Ἀπὸ γράμμα τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ, γραμμένου χθὲς ἀπὸ Χερσεβίτζι, πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ ἐχθρὸς, μετὰ τὴν 17. ἐκστρατεύσας ἀπὸ Τριπολιτζάν, ἐπὶ ἦγεν εἰς τὸν κάμπιον τῆς Καρυταίνης, καὶ ἐκεῖθεν, γνωρίζων ἴσως, ὅτι τὰ Δεσθένια εἶναι ἀχυρωμένα, ἰδοκίμασε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ στενὰ τῆς Πυλίου, διὰ νὰ καταΐδῃ εἰς τὴν Μεσσηνίαν· ἀλλὰ μόλις ἐπροχώρησεν ἕως εἰς Δυρράχι, καὶ ἤρρεν ἀντίστασιν ἰσχυρὰν ἀπὸ τὸν στρατ. Νικήταν Σταματελλόπουλον, ὅστις ἐτυχεν ἐκεῖ συνάξων τοὺς κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη στρατιώτας· ἐπολέμησαν δὲ ἰκανὴν ὥραν, ὥστε ὁ ἐχθρὸς ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὸν κάμπιον τῆς Καρυταίνης. Τὴν 18. διαιρέσας τὸ στράτευμα εἰς δύο, καὶ ἀφήςας τὸ ἐν μέρος μὲ τὰ ζῶα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους εἰς τὸν κάμπιον, μὲ τὸ ἐπιλοιπὸν ἱππὲς καὶ ἴκαυσε τὴν Ἀνδριτζαίαν, καὶ πάλιν τὴν 19 ἐπέστρεψεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Ἔως ἐχθὲς δὲν ἐπαρτήθησαν κανένα τοῦ κινήμα. Ἐντισούτῳ διάφορα σώματα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατηγῶν Λόντου, Κολιόπουλου, καπ. Γενναίου Κολοκωτρίνη, Δ. Δελιγιάννη, Χρυσάνθου Σισίνη, καὶ ἄλλα ἐπερισυνάζοντο ἀπὸ διάφορα μέρη.

— Κατ' αὐτὰς ἐπιάσθησαν καὶ ἐπέμψθησαν ἐνταῦθα νεώτατα γράμματα τοῦ διοικητοῦ τῆς Κορώνης πρὸς τὸν ἐν Μεσσηνίᾳ κεχαγιά τοῦ Ἰμπραήμ-πασσα, τῶν ὁποίων κοινοποιῶμεν τὴν περιληπτικὴν μετάφρασιν.

Μετὰ τὰς συνήθεις εὐχάς— Ἀδελφε! Ἡ πανώλης εἶναι εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς. Μέχρι τῆς σήμερον ἀπέθαναν ὑπὲρ τοὺς 700. Ἐκτὸς τῶν ἀσθενῶν, καθ' ἐκάστην ἀποθνήσκουν 12 καὶ 13. Ἀδελφε, σᾶς παρακαλῶ, τὴν πρὸς τὸν Κεχαγιά-μπεην ἀναφορὰν μου νὰ ὑπάγῃς καὶ νὰ ἐγχειρίσῃς ὁ ἴδιος, καὶ νὰ τὸν φανερώσῃς, εἰς ποίαν κατάστασιν εἶναι ἡ Κορώνη, καὶ ὅτι δὲν ἔμεινεν ἄνθρωπος. Τὸν ἐπαρακάλεσα νὰ στείλῃ μερικὸν στράτευμα, διότι τὸ φρούριον ἔμεινε πάντῃ κενόν· παρακάλεσέ τον καὶ σὺ, ἀδελφε, περὶ τούτου, καὶ κατάπεισέ τον, τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος νὰ πέμπῃ ἐδῶ 15 ἕως 20 ἵππεις, νὰ μαθαίνωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ τρέχοντα, καὶ νὰ σᾶς εἰσαίωμεν περὶ τῶν ἐνταῦθα.

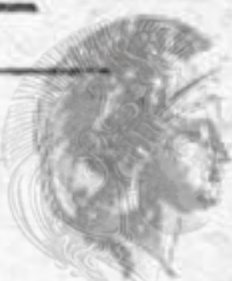
Πρὸ πέντε ἡμερῶν ἠκούσαμεν ὅτι ἐρρίπτετε αὐτοῦ τόπια καὶ δουφέκια, καὶ πάλιν σήμερον πέμψτην ἀκούομεν τὸ ἴδιον, φανέρωσέ μας τί τρέχει, καὶ κάθε ἄλλο νέον, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου Μουσαμπή, εἰς ἔχετε λάμμιαν εἰδήσιν.

1241 τῇ 18 τοῦ Σεβδάλ.

Μετὰ τοὺς τίτλους— Κύριέ μου! Ἡ ἀσθένεια κατήγγισεν ὑπερβολικῇ. Μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τοὺς 700

ἀπέθαναν, καὶ ἄλλοι εἶναι πανουκλιᾶσμένοι. Καθ' ἐκάστην ἀνὰ 12, καὶ 13 ἀποθνήσκουν. Τὸ φρούριον ἔμεινε κενόν, καὶ εἰς τὸ κακὸν ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πέντε δέκα ἡμέρας ἀκόμη, δὲν μένει ψυχὴ. Τὸ ἐνταῦθα εὐρισκόμενον τακτικόν, ποῖον μέρος τοῦ κάστρου νὰ φυλάξῃ πρῶτον, μάλιστα, καὶ μετὰ αὐτῶν, μόνον ἓνας ἐκατόνταρχος, καὶ ἓνας ὑπὲρκατόνταρχος εἶναι, καὶ αὐτοὶ ἀπηλύθησαν περιφερόμενοι εἰς τὰς φυλακὰς ἡμέραν καὶ νύκτα· ἡ δὲ ἀσθένεια διεδόθη καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ὀλίγον τακτικόν. Τοῦ ἐκατοντάρχου οἱ κόποι ὑπερέβησαν τοὺς ὅρους. Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἦλθεν ἐν πλοῖον μὲ μερικὰ τρόφιμα, καὶ ἐγὼ εὐρισκόμενος εἰς τὸ παρὰ τὸ φρούριον μέρος, τὸ ἰνομαζόμενον Λειβάδια, εἰς τὴν Καραντίαν, ἐδιόρισα τὸ ῥηθὲν πλοῖον νὰ ἐλθῇ νὰ ἀράξῃ ἐκεῖ πλησίον, διὰ νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν παρατήρησίν μου, καὶ διὰ νὰ μὴ τύχῃ καὶ διὰ τῆς κοινωνίας πληροφορηθῶν, ὅτι τὸ φρούριον εἶναι ἀφύλακτον, καὶ κοινοποιηθῇ τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ὁ Χαλίλης, ἀνεψιὸς τοῦ Χασάν Καπετάνου ἦλθε μὲ τρόπων ὑβριστικῶν πρὸς ἐμὲ, καὶ δὲν ἄφησε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ προσταγὴ, καὶ ἐτράβηξαν μάλιστα καὶ δουφέκια ἐπάνω εἰς τὸ καῖκι, διὰ νὰ τὸ ἀναγκάσουν νὰ ἀράξῃ, ὅπου αὐτὸς ἤθελε. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον λοιπὸν, καὶ ὑβριζόμενος ἔμπροσθεν ὅλων, καὶ αὐτῶν τῶν ἀπίστων, δὲν ἠμπορῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐργήσω κανὲν διοικητικὸν χρέος. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ἐπιμόνως νὰ γενῇ ἡ ἀντεκδίκησις αὐτῆς τῆς ἕβρας, γενομένης πρὸς ἓνα τῶν παλαιότερων, καὶ πιστοτέρων δούλων τοῦ αὐθέντου μας, καὶ εἰς ἓνα ὁρισμὸς νὰ ἰμείνω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ σταλῇ μία δύναμις μὲ ἓνα ἀρχηγόν, καὶ εἰς δὲν συμφέρῃ νὰ μένῃ μέσα εἰς τὸ φρούριον, νὰ στήσῃ σκηνας ἔξω τοῦ φρουρίου, καὶ νὰ εὐρίσκειται πάντοτε πλησίον, διότι τὸ φρούριον ἔμεινε κενόν, καὶ χωρὶς ἀνθρώπους, καὶ ἡ ἐν τῇ Κορῶνι ἀσθένεια διεδόθη εἰς ὅλα τὰ μέρη.— Ἐλθε τὴν διαταγὴν σας τὴν δηλωτικὴν τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογίου, καὶ σᾶς ἀπεκρίθην εἰδοποιῶν περὶ τῶν ἐδῶ πραγμάτων, ἀλλ' οἱ ἐλθόντες μὲ αὐτὴν τὴν προσταγὴν ἄνθρωποι μ' ἐζήτησαν 500 γρόσια συγχασήκια. Εἰς τοιαύτην περίστασιν εὐρίσκονται χρήματα; Ἐκ τούτου θυμωθέντες ἀνεχώρησαν χωρὶς νὰ πάρουν τὰς ἀποκρίσεις μου, τὰς ὁποίας ἔστειλα πάλιν πρὸς αὐτοὺς εἰς μέσης ὥρας δρόμου, ἀλλὰ δὲν τὰς ἐδέχθησαν. Σᾶς παρακαλῶ λοιπὸν τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος νὰ πέμπετε 15 ἢ 20 ἵππεις, νὰ ἐρωτᾶτε τὰ ἐδῶ πράγματα.— Οὔτε τζεμπαιτζής, οὔτε τοπιτζής, οὔτε ἄνθρωπος νὰ γέμίσῃ τὸ κανόνι ἔμειναν, οὔτε δὲ ἄνθρωπος διὰ νὰ ἐβγάλῃ τὸ μπαρούτι, καὶ εἰς ἀναζητῇ τι δὲν ἤξεύρῃ νὰ κάμῃ· κτλ. κτλ.

1241 τῇ 18 Σεβδάλ—

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 31 Μαρτίου.

Ὁ Κύριος Κάννιγ ἐλαβε διαφόρους συντυχίας μετὰ τοῦ Ρεϊζ-ἰφέντη, περὶ τῶν ὑποίων ἰδού τί ἐδυνάμην νὰ μάθωμεν. Αἱ ὑποθέσεις τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὰ δύο ἀντικείμενα τῶν συνδιαλέξεων. Ὁ Κύριος Κάννιγ παρέστησε, ὅτι αἱ δυστυχίαι τῶν ἀνατολικῶν μερῶν, αἱ ὅσαι διαρκεῖν ἤδη τόσον καιρὸν καὶ πολλαπλασιάζονται καθ' ἑκάστην, ἡ ἀδυναμία καὶ ἡ ἀποτυχία τοῦ ἐμπορίου, καὶ αἱ ἐκ τούτων προερχόμεναι ζημίαι ἐπρεξένησαν τόσην βλάβην καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Πόρταν καὶ εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, ὥστε εἶναι ἀνάγκη νὰ γενῇ ὥρμος σκέψις, διὰ νὰ διορθωθῶν τὰ πράγματα, καὶ νὰ προκαταληφθῶσι τὰ κακὰ ἐπακόλουθα καὶ ὁ ἐπικείμενος κίνδυνος. Εἰν' ἀνάγκη νὰ γενῇ ὁ συμβιβασμὸς μετὰ τῆς Ῥωσσίας, τῆς ὁποίας ἡ ὑπεριμονὴ καὶ ἡ ἐνοχλή κατήντησεν εἰς τὸ ἄκρον. Ὁ Ρεϊζ-ἰφέντης λέγουσιν, ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐμεταχειρίσθη τὸ συνειθισμένον ὑπερέθανον ὕψος, ἀποκρινόμενος, ὅτι ἡ ὑψηλὴ Πόρτα δὲν θεωρεῖ τοὺς Γραικοὺς, εἰμὴ ὡς βασιλίδες ἀποστάτας κατὰ τοῦ νομίμου δεσποτοῦ των· ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ σουλτάνου εἶναι ἐκεῖνη, τὴν ὁποίαν ἐφάνέρωσε καὶ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως· ὅτι δὲν ἐπρόσμενον ἡ ἀκούσις ἀπὸ τοὺς φίλους τοῦ Ἀγγλοῦ τοιαῦτα πρεσβλήματα, ὕστερον ἀπὸ πολὺ βαρύτερα παράπονα, τὰ ὁποῖα εἶχε δίκαιον νὰ κάμῃ διὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα κατ' εὐθείαν τὸν ἔγγιζαν· ὅτι αἱ ζημίαι, τὰς ὁποίας ἐδοκίμασεν ἡ Τουρκία, ὅσον διὰ τὸ χηγματικόν, εἶναι ἑκατὸν φραῖς περισσότεραι ἀπὸ ἐκεῖνας τῆς Εὐρώπης ὅλης· καὶ ὅτι τέλος πάντων, κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις τοῦ Ἱμωπραήμ-πασσα, περιμένεται ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ πτώσις τοῦ Μεσολογίου.

Ὁ Κύριος Κάννιγ, ἀφ' οὗ ἔφθασεν, ἐξεκίνησε δύο ταχυδρόμους εἰς τὴν Λόνδρον, καὶ εἰς τὴν Πετρούπολιν.

Τὴν 23 τοῦ τρέχοντος ἔφθασεν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν εἰς 15 ἡμέρας ἓνας ταχυδρόμος ἑκτακτος μετὰ γράμματα πρὸς τὸν Κύριον Μιντζάκην, ὅστις τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀμέσως ἐλαβε μίαν συντυχίαν μετὰ τοῦ Ρεϊζ-ἰφέντη· ἀλλὰ τιποτε δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ μάθωμεν. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἐγίνε συμβούλιον, καὶ τὴν 25, 26 καὶ 28 ἐξεκινήθησαν ταχυδρόμοι Ἀγγλοὶ, Αὐστριακοὶ καὶ Ῥῶσοι. Ἡ Πόρτα εἶναι παραπολὺ συλλογισμένη, καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ κρίνῃ. Λέγουσιν δὲ ὅτι θέλει τῇ δευτέρᾳ τριάκοντα ἡμερῶν διορία, διὰ νὰ ἀποκριθῇ ἀποφασιστικά.

Τὸ φέρεσθαι τοῦ Κυρίου Μιντζάκη ἕως τῶρα ἦτον ἰσχυρὸν καὶ σιωπηλόν· ἦτον μάλιστα ἀβέβαιος καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν του ἀσφάλειαν. Μ' ὅλον ὅτι ἐφάνέρωσεν ἐν καιρῷ ἐπισήμως τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀναγόρευσιν τοῦ Νικολάου, ἡ ὑψηλὴ Πόρτα δὲν ἐκαταδέχθη

ἕως τῶρα νὰ τὸν συγχαρῇ. Οἱ ἐδὼ Εὐρωπαῖοι ποτὲ δὲν ὑποπτεύθησαν τὸν πόλεμον, πλὴν τῶρα τὸν φοβούνται.

Ὁ στόλος εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐκπλεύσῃ, συγκεείμενος ἀπὸ ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ δελίνια, φρεγάτας, κορβέτας, καὶ βρίκια, καὶ τινὰ φορτηγά· καὶ εἶναι διωρισμένος νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τῶν πλοίων, ὅσα εἶναι εἰς κακὴν κατάστασιν, καὶ ἔπρεπε νὰ ἔλθουν ἐδῶ, διὰ νὰ διορθωθῶν. Εἶναι προσέτι φορτωμένος μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν διορθωσιν τῶν πλοίων, ὅσα ἠμποροῦν νὰ διορθωθῶν καὶ εἰς τὸν τόπον. Τώρα διεθόθη λόγος, ὅτι αὐτὸς ὁ στόλος θέλει σταθῇ εἰς τὰ Δαρδανέλια, ἐκτὸς δύο καὶ τριῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα θέλουν συνοδεύσει τὰ φορτηγά ἕως εἰς τὸν διωρισμένον τόπον.

Εἶναι ἀληθινόν, ὅτι πάντοτε ἠμποροῦν νὰ εὕρσκουν εὐκόλα κόσμον νὰ γεμίζουν τὸν στόλον των, πλὴν διὰ πάντα δὲν ἠξεύρω ἂν ἠμποροῦν νὰ τὸ κατορθώσουν. Τὸ ἐξῆς συμβᾶν βεβαιώνει τὸ ὅποιον λέγω. Πέντε ἀπὸ τὰ προειρημένα πλοῖα ἀνέβησαν καὶ ἄραξαν εἰς τὸ Μπεσίκ-τασι, διὰ νὰ ἠμποροῦν εὐκόλα νὰ κάμουν πανιά, καθὼς φυτῇσιν ὁ ἀρκτικός ἀνεμος. Προχθὲς λοιπὸν ἐβάλλησαν εἰς τὰ πανιά νὰ ἐκπλεύσουν εἰς τὰ Δαρδανέλια μὲ τὸν πλέον εὐδαίμονα ἀνεμὸν. Μ' ὅλον τοῦτο οἱ ναῦται ἐστάθησαν τόσον ἀνεπιτήδευτοι, ὥστε ἐν ἀπὸ αὐτὰ ἐκάθησεν εἰς ἓνα βράχον ἔμπροσθεν τοῦ Σκούταρι. Τὰς καταγίνονται νὰ τὸ ξεφορτώσουν, διὰ νὰ τὸ ξεκολλήσουν. Τρεῖς πόμπες δουλεύουν, καὶ δὲν ἐξαρκεῖν νὰ πρυφθάτουν τὰ νεζὰ, τὰ ὁποῖα ἐμδαίνουν. Ὁ διοικητὴς τοῦ πλοίου, ὅστις εἶναι, λέγουσιν, ἓνας σημαντικὸς Αἰγύπτιος, ἐγίνε ἀμέσως ἄφαντος, πλὴν σήμερον ἐξεκινήθησαν τάταροι κατόπιν του, οἱ ὁποῖοι πιάσαντες τιν, τὸν ἔφεραν ἐδῶ· καὶ τώρα εὕρεται εἰς τὰ σίδηρα τόσον αὐτὸς, καθὼς καὶ ἄλλοι δύο ὑπάλληλοί του, ὁ ἓνας Γραικὸς, δουλεύων κατ' ἀνάγκην, καὶ ὁ ἄλλος Ἰταλός.

Ὅλαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες εἶναι πλήρεις εἰδήσεων περὶ τοῦ Μεσολογίου. Οἱ ἐξευγενισμένοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης, οἵτινες ἀπολαμβάνουν τὰ καλὰ τῆς ἐλευθερίας, ἠξεύρουσιν πόσον φρικτὸν πρᾶγμα εἶναι νὰ τὴν στερηθῇ τις, καὶ νὰ ὑποπέσῃ ὑπὸ ζυγὸν βαρύναν καὶ ἀπάνθρωπον. Ἐκτὸς τούτου τὸ σέβας, τὸ ὄνομα καὶ ἀπάνθρωπον. Ἐκτὸς τούτου τὸ σέβας, τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ποῖον προσφέρουν εἰς τὸ ὄνομα τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐχρημάτισαν οἱ διδάσκαλοί των, αὐξάνει περισσότερον τὴν ἀνησυχίαν των περὶ τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν καὶ εὐχονται νὰ ἴδωσιν ἐλευθερίαν καὶ ανεξάρτητον. ἠξεύρουσιν, ὅτι τὸ Μεσολόγιον ἀπὸ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἐπαναστάσεως, ὁ σκόπελος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσυντρίφθησαν αἱ δυνάμεις τῶν βαρβάρων· ὅτι αὐτὸ ἐματαιώσε τὸς πρὸς πρῶτας ἐκστρατείας τοῦ σουλτάνου, καὶ ὅτι χρόνον σχεδὸν ὀλόκληρον μίαν φούκτα ἀνθρώπων ἀντε-

στάθη εἰς τὰ πολυάριθμα στρατεύματα τοῦ Κιουτα-
 ῆ, τὰ ὅποια φθειρόμενα ἀπὸ τὸ πῦρ καὶ τὸν σί-
 ρον τῶν πολυορκουμένων, καὶ ἐλαττούμενα ἀπὸ τὰς
 ἐπιποταξίας, τὸσάκις ἀνεπλώθησαν, ἐν ᾧ οἱ πολιορ-
 κούμενοι ἔμενον οἱ αὐτοὶ πάντοτε. Δικαίως λοιπὸν ἐ-
 μπεράσαντες ὅτι, ἐν ἐθριάμβει καὶ τῶρα τὸ Μεσο-
 λόγιον, ὃ ἐχθρὸς ἤθελεν ἀπελπισθῆναι ἀπὸ τοῦ νὰ
 ἀποδουλώσῃ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐξ ἐναντίας μὲ τὴν
 πῶσιν τοῦ ἤθελε καταντήσῃ ἀμφίδολος ἡ τύχη της.
 Αἱ κυριώτεραι περιστάσεις τῆς περιφήμου αὐτῆς
 πολιορκίας ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὴν Εὐρώπην· εἶχαν
 ἴσθαι τὴν κυρίευσιν τοῦ Βασιλαδίου καὶ τοῦ Ἀνα-
 τολικοῦ· ὅτι ἐκλείσθησαν ὅλαι αἱ εἰσοδοὶ τῆς λίμνης,
 καὶ δὲν ἦτον δυνατόν πλέον νὰ ἔμδουν ἀπὸ κανένα
 ἄλλου τροφαί, καὶ ὅτι ἀπὸ μόνον τὸν στόλον μας ἤλ-
 πίζετο νὰ κατορθωθῇ κανὲν ἀπὸ τὰ συνειθισμένα του
 θύματα, διὰ νὰ λύσῃ τὸν ἀποκλεισμόν τῆς λί-
 μνης. Ἡ παραμικρὰ εἰδησις ἐκινούσε τὸν λαὸν εἰς
 διαφόρους ὑποψίας καὶ τὸν ἔκαμνε νὰ καρδιοκτυπᾷ
 διὰ τὴν τύχην τοῦ Μεσολογίου. Εἰς τοιαύτην κα-
 τάστασιν τῶν πνευμάτων ἐδημοσιεύθη περὶ τὰ μέσα
 τοῦ Ἀπριλίου εἰς δύο ἐφημερίδας τῶν Παρισίων ἐν ἄρ-
 θρον περὶ τῆς πτώσεως τοῦ Μεσολογίου, περιγρά-
 φον τὰς περιστάσεις αὐτοῦ τοῦ συμβάντος. Ἰδοὺ αἱ
 τελευταῖαι περίοδοι τῆς εἰρημένης περιγραφῆς.

« Τὴν 2 Μαρτίου, εἰς μίαν τρίτην ἔφοδον οἱ
 « βάρβαροι κατάρθωσαν νὰ πιάσῃ τὸ ἄκρον τοῦ χαν-
 « δακίου, ὅπου ἐσύναξαν ἀμέσως τὰς κινητὰς γεφύ-
 « ρας, καὶ ὠχύρωσαν ἐκεῖνο τὸ μέρος. Ἀπὸ ἐκείνην
 « τὴν στιγμήν ὁ ἀφανισμὸς τῶν χριστιανῶν, ἀπὸ
 « τοὺς ὁποίους μόλις εἶχαν μείνει 427 ἄνθρωποι διὰ
 « πόλεμον, ἐθεωρήθη πλέον ἄφευκτος. Μ' ὅλον τοῦτο
 « κανένας στοχασμὸς τοῦ νὰ παραδοθῇ δὲν ἐπέερασεν
 « ἀπὸ τὴν ἰδέαν κανενὸς· καὶ καθένας ἐσυλλογι-
 « ζετο πῶς νὰ πωλήσῃ ἀκρῶς τὴν ζωὴν του.

« Τελευταῖον, τὴν 8 Μαρτίου ὁ ἥχος τῶν κω-
 « δῶνων ἀνήγγειλε τὴν τελευταίαν ὥραν τῶν χριστια-
 « νῶν. Εἰς τὰς 10 ὥρας οἱ Τούρκοι ἐπῆραν ἐξ ἐ-
 « ρόδου τὸ Μεσολόγιον. Ὁ ἱεράρχης Ἰωσήφ ἐσυγ-
 « κᾷ εἰς τὴν πυρὰν· ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐπέερασαν ἀπὸ
 « τὸ σπαθί, καὶ πληθὸς γυναικοπαίδων πνιγμένων ἐ-
 « γέμισαν τὴν λίμνην. Οὕτως, ἑνδεκά χιλιάδες χρι-
 « στιανῶν ἔσπασαν νὰ ζοῦν, καὶ παριστάμενοι εἰς τὸ
 « δικαστήριον τοῦ Θεοῦ, ὅστις κρίνει τοὺς βασιλεῖς
 « τοῦ κόσμου, ἐγκαλοῦν τὰς αὐλὰς, αἱ ὁποῖαι ἀ-
 « πεσπτάτησαν ἀπὸ τὸν χριστιανισμόν.

[Ἐβ. Λαυσ.]

Αὕτῃ ἡ εἰδησις εἴτε πλασμένη ἐπίτηδες ἀπὸ τοὺς
 ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, εἴτε παραμορφωμένη τοιοῦτο-
 τρόπως ἀντὶ τῆς εἰδήσεως περὶ τῆς πτώσεως τοῦ Ἀ-
 νατολικοῦ ἐβύδισεν εἰς μεγάλην θλίψιν τὸν λαὸν τοῦ
 Παρισίου, ὥστε, καθὼς πληροφορούμεθα ἀπὸ νεώτερα

ἀξιόπιστα γράμματα, ἂν οὐ ἔμαθον, ὅτι τὸ Μεσολό-
 γιον ἀνδίστατο ἀκόμη, ἡ χαρὰ τοῦ κοινῶ ἔφθασεν
 εἰς τὸ νὰ κῆμον καὶ φωτοχυτῖαν εἰς τοὺς δρόμους.

Ἀλλ' αἱ πληροφορητοὶ τῶρα ὅτι τὸ Μεσολόγιον ἐ-
 πεσεν, ἀλλ' ἐπεσεν ἡρωϊκώτερον ἂν ὅτι ἡ φήμη εἶχε
 παραστήσει. Αἱ περιστάσεις αὐτοῦ τοῦ δυστυχοῦς,
 ἐνταυτῷ καὶ θανμαστοῦ συμβάντος, παριστάνονται ἤδη ἀ-
 πὸ τὰ στόματα 1800 ἡρώων, οἱ ὅποιοι ἐκδῆκαν τὴν
 τελευταίαν στιγμὴν μὲ τὴν σπάθην εἰς τὰς χεῖρας
 ἀπὸ τὸ Μεσολόγιον ἀνάμεσα ἀπὸ τὰς φάλαγγας
 τοῦ ἐχθροῦ, καὶ δὲν εἶναι Ἑλλήν, ὅστις νὰ μὴν τὰς
 γνωρίζῃ. Μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἤθελεν εἶσθαι περιττὸν νὰ
 τὰς κοινολογήσωμεν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος, ἀλλὰ
 τὸ στενὸν τοῦ καιροῦ μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἀναδάλωμεν
 τοῦτο εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ἐκ Λαυσάνης 11 Ἀπριλίου.

Τὰ τελευταῖα γράμματα τῆς Πετροπόλεως φανε-
 ροῦν, ὅτι ὁ δούξ τοῦ Οὐέλλιγκτον, καὶ οἱ πρέ-
 σβεις τῆς Γαλλίας, τῆς Αὐστρίας, καὶ τῆς Πρωσί-
 ας ἐξακολουθοῦν τὰς συνδιαλέξεις των μετὰ τοῦ ὑπουρ-
 γοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων Κόμ. Νεσσελρόδε, καὶ
 ὅτι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης συντυχίας, ἕκαστος τῶν εἰρη-
 μένων πρέσβεων ξεκινεῖ ταχυδρομῶς εἰς τὴν διοικη-
 σὶν του. Βεβαιοῦνται, ὅτι τὸ τέλος αὐτῶν θέλει εἶσθαι
 τὸ νὰ κῆμον νὰ παύσῃ ὁ πόλεμος, ὅστις κατεζημίει
 τὴν Πελοπόννησον, διὰ μέσου συμβιβαστικῶν προδλημά-
 των, τὰ ὅποια θέλουν διευθυνθῇ εἰς τὴν Ὀθωμ. Πόρταν ἐν
 ὀνόματι τῶν μεγάλων δυνάμεων.

(Ἐβημ. Λαυσ.)

Ἐκ Λονδίνου 4 Ἀπριλίου.

Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ φίλοι τῆς Ἑλλάδος ἐπαρατήρησαν
 μὲ μεγάλην τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι ἡ προθεσμία τῆς
 διαταγῆς τοῦ συμβουλίου, ἥτις ἀπηγόρευε τὴν ἐξ-
 αγωγήν τῶν ὀπλῶν καὶ πολεμοφοδίων, καὶ ἡ ὁποία
 εἶχε λάβει κύρος ἀπὸ τῆς 30 τοῦ Σεπτ. τοῦ πα-
 ρελθόντος ἔτους, ἔπαυσε τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα,
 καὶ ὅτι οἱ μινίστροι, ἀντὶ νὰ τὴν ἀνανεώσωσιν, εἰ-
 δοποίησαν τοὺς τελῶνας, ὅτι, ὅσον κατὰ τὸ παρὸν
 τοῦλάχιστον, ἡ εἰρημένη διαταγὴ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ
 κύρος, καὶ ἡ ἐξαγωγή πρέπει νὰ εἶναι ἐλευτέρα.

Σήμερον ἦλθε πλοῖον Ἰονικὸν εἰς τὸν λιμένα μας,
 ἐλλεῖπον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως 11 ἡμέρας, καὶ ἀπὸ
 τοῦ Ἑλλησπόντου τέσσαρας, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον μανθάνο-
 μεν, ὅτι ὁ Βυζαντινὸς στόλος εὕρίσκετο εἰς τὰ κά-
 στρα ἐνωμένος μὲ ἐκεῖνον, ὅστις εἶχεν ἐκπλεύσει πρὸ
 καιροῦ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ὅτι ἐδιωρδύ-
 το ἐκεῖ. Στρατεύματα δὲν εἶχαν καταδῆ, πλὴν ἐπερ-
 μένοντο ἕως 6000 Ἀνατολίται.